

Славчо Ангеловъ

Предъ ранно утро

Блещука огънь въ планината,
шумоли сънната трева,
ромонътъ веселъ на рѣката
нашепва радостни слова:

— Ще дойде утро ранно, чисто
отъ бистро-свежи небеса;
ще грѣйне слънцето лжчисто,
ще блесне сребърна роса.

Въ нивята житнитѣ талази,
разплисквани отъ тихъ вѣтрецъ,
жетварка млада ще нагази, —
ще екне момински гласецъ.

И, вмѣсто звездици, надъ земята
ще трѣпкатъ слънчеви лжчи.
И пакъ ще почне въ равнината
народътъ веселъ да гълчи.
